

Kulttuuri

Konserttiarvio: Kaustisen kamarimusiikkiviikko avautui hiljaisella voimalla

Alma Stupak soitti Vaskin toisen sellokonsertton solistina. Kuva: Susanna Salokannel

Anni Saari

Keskipohjanmaa

Ma 26.1.2026 klo 16:10 | Päivitetty: Ma 26.1.2026 klo 21:21

Transsi. Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri, joht. Kasmir Uusitupa. Solistit Iikka Huntus, Alma Stupak ja Erkki Virkkala. Kaustisen kamarimusiikkiviikon avajaiskonsertti, Kaustinen-sali 23.1.

Taiteellinen johtaja vaikuttaa orkesterissa niin ohjelmistolinjaan, sointiin kuin käytännön toimintaan. Hän on myös orkesterin keulakuva, tahtoen tai tahtomattaan. Malin Broman on ollut Keski-Pohjanmaan kamariorkesterin ensimmäinen liidaava johtaja, eli hän on johtanut konsertit samalla itse soittaen. Tuleva johtaja Kasmir Uusitupa voisi viulistina niin ikään liidata, mutta hän on kertonut aikovansa johtaa orkesteria kapellimestarina.

Kaustisen kamarimusiikkiviikon avajaiskonsertissa Uusitupa johti sellaista ohjelmistoa, jota Kamariorkesteri esitti paljon jo Juha Kankaan johtajakauden aikana. Teokset muistuttivat siitä, miten tärkeää elävien säveltäjien kanssa työskentely ja tuoreen musiikin esittäminen orkesterille on. Kamariorkesterilla oli ainutlaatuinen suhde P.H.Nordgreniin, ja on kantaesittänyt muun muassa useita Pēteris Vasksin merkittäviä teoksia.

MAINOS - juttu jatkuu mainoksen jälkeen

Clas Ohlson

-30%
Neat-
säilytystuotteista
26.1.-8.2.2026.

Koti, joka toimii!

MAINOS - mainos päättyy

Perjantain konsertin molemmat puolet alkoivat kauniilla, romanttishenkisellä teoksella, ja jatkuivat enemmän nykymusiikin menetelmiä hyödyntävään musiikkiin. Alkupuolen teokset esitettiin pareina ilman väliplodeja. Tämä mahdollisti yleisölle uppoamisen syvälle jopa meditatiivisen musiikin ytimeen.

Sibeliusta lukuun ottamatta kaikki konsertin teokset oli sävelletty 1980-luvulta 2010-luvulle. Lasken tähän ajanjaksoon myös Lauri Pulakan hienon sovituksen Wiljami Niittykosken *Adagiosta*, joka soi aloituskappaleena hyvin kauniisti.

Aivan toisenlaista materiaalia kuultiin Pekka Jalkasen ja Arvo Pärtin minimalistisissa teoksissa. Molemmissa sävellyksen lähtökohtana on teksti, ja aivan keskeinen elementti on rytmi. Jalkasen *Viron orjassa* viulusolistit Iikka Huntus ja Erkki Virkkala soittivat rohkeasti ja liikkuvasti, ja kaikesta näki, että kaksikko on tottunut soittamaan yhdessä. Myös yhteispeli orkesterin kanssa sujui hyvin, vaikka solistit jäivät alussa hiukan jalkoihin.

Erkki Virkkala (vas.) ja Iikka Huntus soittivat Pekka Jalkasen *Viron orja* -teoksessa. Kuva: Susanna Salokannel

Vaikutavuus ei aina synny maksimaalisista tehoista, vaan myös hiljaa soittamisesta ja jopa hiljaisuudesta. Tämän Kamariorkesteri tunnetusti osaa, ja sen kuului ennen kaikkea Vasksissa. Toinen sellokonsertto *Klātbūtne* on kokonaisuudessaan todella upea teos, ja sen päätösosa toimii itsenäisenäkin. Solisti Alma Stupak soitti tasapainoisesti, mutta ei tasapaksusti. Tulkinnassa oli dynamiikkaa ja eloa, ja nuoren soittajan ilmaisuvoima varmasti vielä uran edetessä kasvaa.

MAINOS - juttu jatkuu mainoksen jälkeen

OSTAMME KULTAA JA HOPEAA

Ti 27.1. klo 10-17
K-MARKET KAUSTINEN

Ke 28.1. klo 10-13
UUSIKAARLEPYYN TORI

Ke 28.1. klo 14-17
PEDERSÖREN KUNTA
KESKUSURHEILUKENTTÄ

To 29.1. klo 10-17
K-CITYMARKET PIETARSAARI

Pe 30.1. klo 10-17
K-CITYMARKET KOKKOLA

MAKSU HETI
käteen tai tilille!

p. 040 758 7499

 ARVO-OSTOT

The advertisement features a man in a dark blue shirt sitting at a desk with a laptop and a mouse, smiling. The background is dark with a light blue geometric shape.

MAINOS - mainos päätty

Transe-Choral ei ole P.H.Nordgrenin tuotannossa kuulijalle helpoimmasta päästä. Ennen konserttia Uusitupa sanoi, että sen vaikeus kapellimestarille on ennen kaikkea pitkän linjan luomisessa. *Transe-Choralissa* onkin varsinkin toisessa osassa paljon lyhyitä fraaseja, kuin puhetta kohti jotain korkeampaa voimaa. Teos vaatii jokaiselta 15 soittajalta solistista otetta, ja etenkin konserttimestari Reetta Kataja-Saarikettu oli isossa roolissa. Nordgrenin maailma on ankara, ja ensimmäisessä osassa kärsimys todella kuuluu. Mutta sitä suurempi on tunne lopun helpottavassa duurissa.

Kasmir Uusitupa loppukiitoksissa Kaustisen kamarimusiikkiviikon avajaiskonsertin jälkeen. Kuva: Susanna Salokannel

Uusituvan johtamana Kamariorkesteri soi kokonaisuudessaan elävästi, mutta pehmeästi. Nyt ei kuulu erottelevaa, kirkasta ja tarkkaa, vaan musiikki oli vähän kuin veistoksen muotoilua. Pärtissä ja Sibeliuksessa fraasit olisivat voineet olla selkeämpiäkin. Mutta se jousten yhteissointi, joka erityisesti Nordgrenissa tuntuu selkäpiissä asti, oli kyllä kuultavissa.

Se, että konsertista vähenee väliaplodeja, kapellimestarin ja solistien poistumisia, kumarteluja ja virityksiä, on eduksi konserttikokemukselle. Se nostaa keskiöön itse musiikin. Kaikesta päätellen Kamariorkesteri tulee Uusituvan johdolla liikkumaan mielenkiintoiseen, uuteen suuntaan.

Muokattu 26.1. kello 21.21: Korjattu konserttimestarin nimi muotoon Reetta Kataja-Saarikettu.

[KULTTUURI](#)

[MUSIIKKI](#)

[KLASSINEN MUSIIKKI](#)

[ORKESTERI](#)

[KONSERTIT](#)

[ORKESTERINKAPELLIMESTARI](#)

[SÄVELTÄMINEN](#)

[MUSIIKKITAPAHTUMAT](#)